ností, které mají vztah k hospodářskému zajištění jeho lékárny. Správnost tohoto úsudku může nss přezkoumávati toliko po stránce formální (§ 6 zák. o ss). — — — —

Č. 9388.

Zaměstnanci veřejní. — Řízení správní (Slovensko): * Rozhodnutí generálního finančního ředitelství v Bratislavě o srážce pensijních příspěvků s požitků státního zaměstnance týká se úpravy služebních příjmů ve smyslu § 151 plat. zák. (zák. č. 103/26) a podléhá proto instančnímu pořadu tam stanovenému.

(Nález ze dne 22. září 1931 č. 13.758.)

Prejudikatura: Boh. A 7743/29, 9133/31.

Věc: Jan S. v K. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o vrácení pensijních příspěvků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Podáním ze dne 12. září 1928 žádal st-l, vrchní berní tajemník v P., odvolávaje se na to, že mu započtením služby a prominutím přerušení mezi službou vojenskou a civilní státní službou bylo jako pro výslužné započítatelná doba uznáno celkem 36 roků a 4 měsíce, aby mu pensijní příspěvky na 1 rok a 4 měsíce přeplacené byly vráceny. Petit tento precisoval stěžovatel ještě podáním z 19. listopadu 1928, žádaje, aby mu pensijní příspěvky od 1. června 1927 zapravené byly vráceny, ježto dnem 31. května 1927 dovršil 35letou služební dobu.

Žádosti této gfř v Bratislavě nař. rozhodnutím nevyhovělo v podstatě z toho důvodu, že služba daňového komisaře (od 1. listopadu 1919 do 31. prosince 1921) a služba smluvní (od 1. ledna 1923 do 31. července 1923) v trvání 4 roků se hodnotí nikoli 2·4%, nýbrž toliko 2% pro výměru výslužného, takže by vyplývalo jen 100·8% pensijní základny. Nároku na plnou pensi dosáhl st-l teprve započtením služby daňového komisaře a služby smluvní, kteréžto započtení bylo zcela výjimečně povoleno výnosy min. fin. z 15. května 1928 a ze 16. srpna 1928 a kdyby tohoto výminečného započtení nebylo, neměl by st-l nároku na plnou pensi. Nemá proto nároku na vrácení žádaných pensijních příspěvků. Podotčeno, že proti tomuto vyrozumění není opravný prostředek v cestě pořadu práva přípustným.

Maje rozhodovati o stížnosti, musil nss v prvé řadě z důvodu své vlastní příslušnosti zkoumati, zda nař. rozhodnutí bylo vydáno poslední přípustnou instancí adm. V tomto směru dospěl pak nss k následujícím závěrům:

Na sporu jest otázka, byl-li st-l povinen za dobu od 1. června 1927 až do konce aktivní služby platiti pensijní příspěvek. Předpisy o placení pensijního příspěvku obsaženy jsou v § 165 plat. zák. č. 103/26. Podle odst. 2 tohoto paragrafu se pensijní příspěvek sráží v měsíčních částkách se služebního platu. Jest tedy placení pensijního příspěvku sráž-

kovou položkou služebního platu a tedy otázkou výše služebních příjmů. Pak ovšem i otázka, zda pensijní příspěvek byl sražen právem, a s ní související otázka, zda státní správa jest povinna neprávem sražený pensijní příspěvek státnímu zaměstnanci vrátiti, se dotýká výše jeho služebních příjmů, a rozhodnutí v takovéto věci vydané podrobeno jest opravným prostředkům, předepsaným v § 151 plat. zák. Ježto pak nař. rozhodnutí bylo vydáno na žádost st-lovu, měl st-l podle § 151 odst. 2 plat. zák. možnost odvolati se do 15 dnů k ústřednímu úřadu, jakým gfř v Bratislavě ve smyslu § 151 plat. zák. není (srov. Boh. A 9133/31). Není tudíž nař. rozhodnutí rozhodnutím konečným ve smyslu § 5 zák. o ss a byla by stížnost nepřípustná. Ježto však st-l k podání stížnosti na nss byl sveden nesprávným právním poučením, jehož se mu v nař. rozhodnutí dostalo, že totiž opravný prostředek v cestě instanční není přípustným, nezbylo než nař. rozhodnutí pro uvedené nesprávné právní poučení zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 9389.

Pojištění pensijní: Podléhá obchodní jednatel pojistné povinnosti pensijní podle zák. č. 89/20?

(Nález ze dne 23. září 1931 č. 12.672.)

Věc: Firma »Západočeské továrny kaolinové a šamotové v P.« (adv. Dr. Jaroslav Röschl z Prahy) proti ministerstvu sociální péče o pensijní povinnost.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Zemská úřadovna I. Všeobecného ústavu v Praze prohlásila výměrem ze 14. února 1927, že František Č. v zaměstnání svém u firmy »D.-ské kaolinové a šamotové závody akc. spol.« v P. byl v době od 1. července 1921 do 7. února 1926 povinen pensijním pojištěním podle § 1 zák. č. 89/20, podotknuvši současně, že výměrem tímto nerozhoduje se ani o započítatelnosti uvedené doby pro výměru pojistných dávek ani o předpisu pojistných příspěvků. — Zsp v Praze rozhodnutím z 31. října 1927 nevyhověla odporu vznesenému firmou »Západočeské továrny kaolinové a šamotové« v P. jako právní nástupkyní »D.-ských kaolinových a šamotových závodů, akciové společnosti« v P. do výměru zemské úřadovny I. Všeobecného pensijního ústavu v Praze shora citovaného, pokud jde o pojistnou povinnost Františka Č., pokud pak jde o zánik této pojistné povinnosti vyhověla odporu a změnivši nař. výměr, vyslovila, že František Č. podléhal pensijnímu pojištění toliko v době od 1. července 1921 do 31. prosince 1925. — Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. soc. péče odvolání, jež podala st-lka ze shora citovaného rozhodnutí zsp-é, z důvodů v rozhodnutí tomto uvedených.

O stížnosti nss uvážil: